

РЕШЕНИЕ

№ 7508

София, 21.05.2019

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на двадесет и пети април две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:

при секретар
на прокурора

и с участието
изслуша
докладваното

от председателя
по адм. дело № 804/2018.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационната жалба на Общински съвет – Пловдив, чрез пълномощника си адв. _____ против решение № 2191/11.12.2017 г., постановено по адм. дело № 1495/2017 г. по описа на Административен съд – Пловдив, с което е отменен чл. 25, ал. 4 от Наредба за осигуряване на обществения ред, приета с Решение № 198, взето с протокол № 10 от 28.05.2009 г. на Общински съвет – Пловдив, изменяна с последващи решения на ОбС – Пловдив, в частта на разпоредбата ...“или оправомощени от него длъжностни лица”. В жалбата са направени оплаквания за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон, касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът по касационната жалба – Сдружение с нестопанска цел „_____“ от гр. Пловдив, в представен по делото отговор на касационната жалба, чрез пълномощника си адв. _____, взема становище за неоснователност на жалбата и правилност на обжалваното решение. Претендира разноски по делото. Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на обжалваното решение.

Върховният административен съд, състав на трето отделение, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на доказателствата

по делото, намери за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред Административен съд – Пловдив образувано по жалба, подадена от Сдружение с нестопанска цел „

“ от гр. Пловдив против чл. 25, ал. 4 от Наредба за осигуряване на обществения ред, приета с Решение № 198, взето с протокол № 10 от 28.05.2009 г. на Общински съвет – Пловдив, изменяна с последващи решения на ОбС – Пловдив, в частта на разпоредбата ...“или оправомощени от него длъжностни лица“. При установената по делото фактическа обстановка с обжалваното решение административният съд е отменил оспорената пред него разпоредба в посочената в жалбата част, като е приел, че същата е в противоречие на нормативни актове от по-висока степен – чл. 47, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, чл. 22, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/.

Така постановеното решение е правилно. В решението си административният съд е обсъдил подробно относимата правна уредба, като въз основа на правилната ѝ преценка е извел единствено възможният, логически обоснован извод, съответен на изведеното от закона съдържание. Настоящата инстанция споделя изложените мотиви, поради което не следва да ги преповтаря.

Наредба за осигуряване на обществения ред е приета от Общински съвет – Пловдив на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА. Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 4 от ЗМСМА за нарушаване на наредбите могат да се предвидят глоби в размер до 5000 лв., а за еднолични търговци и юридически лица – имуществени санкции в размер до 50 000 лв., а при повторно нарушение и временно лишаване от правото да се упражнява определена професия или дейност. Императивно в разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА са посочени лицата, административнонаказващи органи, които могат да налагат наказания за нарушения на наредбите – „наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник“. Със специалния закон, при законовата възможност на чл. 47, ал. 1, б. "б" от ЗАНН са дадени правомощия и на заместник-кметовете на общините, при налична компетентност на кмета на общината по чл. 47, ал. 1, б. "а" от ЗАНН. Предвидената в оспорената разпоредба възможност кметът на общината да упълномощава други лица, които могат да издават наказателни постановления, противоречи на тези норми.

Не може да бъде споделен довода в касационната жалба, за

приложимост на чл. 128, ал. 1 от ЗМДТ. Обосновано съдът е приел, че посочената норма е неотнормисима, тъй като процесната Наредба за осигуряване на обществения ред не е приета на основание чл. 9 от ЗМДТ. Съгласно разпоредбата на чл. 8 от ЗНА издадените от общинските съвети наредби следва да уредят в съответствие с нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, която разпоредба е идентична с тази на чл. 76, ал. 3 от АПК. Относимият нормативен акт от по-висока степен в случая е ЗМСМА, който, както бе посочено, изрично определя административноказващите органи, които могат да налагат наказания за нарушения на наредбите, приети от общинските съвети. Следва да се посочи още, че компетентността на общинския съвет е в определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. В случая Общински съвет – Пловдив излиза от рамката на чл. 9 ЗМДТ и навлиза в сферата на налагане на административни наказания за нарушения, свързани с местни данъци и такси, а такава материална компетентност общинският съвет няма.

Решението на Административен съд – Пловдив като правилно, постановено при спазване на материалния закон следва да се остави в сила. На ответника по жалбата следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 500 лева, адвокатско възнаграждение, чиито размер и плащане се установяват от представения по делото договор за правна помощ № 2018-01-01 от 10.01.2018 г., при съдържащ се в представения по делото писмен отговор списък по чл. 80 от ГПК – л. 9 и л. 10 от делото. Касационният жалбоподател не е направил възражение за прекомерност на разноските.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, трето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2191/11.12.2017 г., постановено по адм. д. № 1495/2017 г. по описа на Административен съд – Пловдив.

ОСЪЖДА Общински съвет Пловдив да заплати на Сдружение с нестопанска цел „ „ с БУЛСТАТ

със седалище и адрес за призоваване – гр. Пловдив, ул. „ „ “
сума в размер на 500 /петстотин/ лева, съставляваща разноските и по делото.

Решението не подлежи на обжалване.